

Το ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

- Γιατί είσαι έτσι σκεπτική, αγάπη μου ;
- Δεν ξέρεις, καυμένα χθές την νύκτα ήλθε ένα φάντασμα στο κρεβάτι μου.
- Θηλυκό ;
- Μπᾶ ! αρσενικό καλέ. Μοῦ φαίνεται μέλιστα πῶς ἦτανε σερβικό, γιατί τὸ πρῶτ τὸ κιντόνι μου εἶχε ἐπάνω βούτυρο . . . τοῦ Μιλάνου !

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ο κόσμος ο συνδεδεμένος με την κατάστασιν του στρατού...

Δια να δυνηθώμεν λοιπόν να παράσχωμεν τας τελειότητας πληροφορίας...

Η ιδιαίτερα εκθεσις έχει ούτω: «Αγαπητή μου κυρία!»...

Τοιουτοτρόπως και ανακούφισις επήρχετο και ποικιλία περι την ασκησιν.

Εις την μάχην, το στρατεύμα διηρέθη εις δύο: τὸ ἡμισὺ ἐπιθετικὸν καὶ τὸ ἡμισὺ ἀμυντικόν.

Εννοεῖται ὅμως, ἀγαπητὴ κυρία, ὅτι ὁ ἀμυνόμενος ἐφρούρει κυρίως τὴν ἐμπροσθίαν εἰσοδὸν...

Δὲν ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀμυνομένου ὁ ἥρωϊσμός ἐπὶ πρῶτον πράγματι ἀξίει τιμῆς...

Ὁφείλω ὅμως νὰ μὴ παραλείψω ὅτι ἀνεφάνη κάποιον καὶ... κρούσμα ἐξόδου ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους...

Ἡ ὑπηρεσία τῶν προφυλακῶν ἐξετε...

λέσθη θαννάσια. Ἐκαστος ἀρχιφύλαξ εἶχε τοποθετήσῃ τοὺς ἰδικοὺς τοῦ σκοποῦς.

Αἱ ἀναγνωρίσεις, γίνονται διὰ τοῦ ἰππικοῦ: τοῦτο τὸ γνωρίζετε καλῶς, ἀγαπητὴ κυρία...

Διὰ τοῦτο βλέπετε ὅτι καὶ τὸ μᾶθημα τῆς ἰππασίας προτιμᾶται πρὸ παντὸς εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς...

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν λοιπόν, ἕκαστος ἀξιοματικὸς εἶχεν ἐφ' ἑαυτοῦ ἀνά μίαν πυξίδα τῆς ὁποίας ἡ μαγνητικὴ βελόνη...

Αἱ βελόναι αὐταὶ ἐξεπλήρωσαν ἐδῶ θαννάσια τὸν προορισμὸν των, δεῖξασαί ἀκριβέστατα τὸν βόρειον πόλον...

Τέλος εἶμεθα ὅλοι ἐνθουσιασμένοι μετὰ τὰς προόδους μας, ἡ δὲ ἐπιθεσις ἐγένετο μετὰ ὅλους τοὺς κανόνας...

Ἡ ἐπιθεσις τῶν σώματων μας δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ γίνῃ ἐδῶ, ἀλλὰ θὰ γίνῃ ἐν Ἀθήναις.

Λοιπὸν καλὴν ἀντάμωσιν, ἀγαπητὴ μου κυρία, καὶ ὑπομονήν.

Νομίζομεν κατόπιν τῆς εὐσυνειδήτου αὐτῆς καὶ ἐμπιστευτικῆς ἀνταποκρίσεως τοῦ ἀξιοματικοῦ, δὲν ὑπάρχει πλέον οὐδεμίαν ἀνάγκη ἐπισήμου ἀνταποκρίσεως...

Μεγάλῃ συγκίνησιν ὡσαύτως ἐπικρατεῖ ὡς ἐκ τῶν ἀφηγήσεων σοβαρῶν συναδέλφων...

ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

-Δὲν μοῦ λέτε, ἥρῳτα μίᾳ κυρία φίλων τῆς; τὰ φαντάσματα φοροῦν καὶ ρούχα; -Καλὴ τί λές ἐθέτιε; εἶνε γυμνὰ ἐντελῶς.

Διεδόθη μάλιστα ὅτι αἱ ἐν Βελιγραδίῳ ἐμφανίσεις ἐσχόν ἀντίκτυπον καὶ ἐδῶ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀριστοκρατικὰς συνοικίας...

Μόλις διεδόθη τὸ γεγονός, ὅλοι αἱ ἔχουσαι τὴν συνείδησίν των βεβαρωμένῃ διὰ τὸ αὐτὸ ἀδικημα...

Τέλος ἤρχισεν καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν θιάσων κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον, ἡ ὁποία ἐλπίζομεν νὰ ἦνε γόνιμος καὶ εἰς νέα καὶ ἐπιτυχή ἐργα...

Καὶ λόγου γενομένου περὶ Β. Θεάτρου, δὲν πρέπει νὰ μὴ ἀγγεῖλωμεν εὐχαρίστως καὶ τὴν αἰσίαν ἐπὶ ἀνοδοῦν του ἐξ Αἰγύπτου...

Τὸ «Φλέγ» θὰ καταστῆ κατὰ τὸ θέρος τοῦτο τὸ κατ' ἐξοχὴν θεατρικὸν φύλλον τῶν Ἀθηνῶν...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΚΙΦΗΣΣΙΑ. Ἀρσενεὶ δένδρα καὶ ψιθύρος τῶν φίλων, μέχρι καρποφορήσεως ὁλων τῶν ἐγγενῶν κλάδων. ΦΑΛΗΡΟΝ. Διάφορα μπαρμπούρια καταδιωκόμενα ἀπὸ λούτσους. ΚΟΑΟΚΥΘΟΥ. Ἀγγούρια...

Ἐμπρός λοιπόν σωθήκαμε τὰ ψέμματα καὶ τώρα παίρνει ὁ στρατός μας φόρα καὶ πάει νὰ πολεμηθῇ...

Ἐμπρός λοιπόν σωθήκαμε τὰ ψέμματα καὶ τώρα μάχης σημαίνει ὄρα τραγὰ μου παλληκάρια...

Ἐμπρός λοιπόν σωθήκαμε τὰ ψέμματα ἔμπρός μας πλάκωσε ὁ ἐχθρὸς καὶ πίσω κι' ἀπ' ἔμπρός...

Ἐμπρός λοιπόν ἔμπρός τραγὰ μου παλληκάρια ἦλθε καιρὸς γιὰ δρόμο καὶ μῆπτε στὴ σειρά...

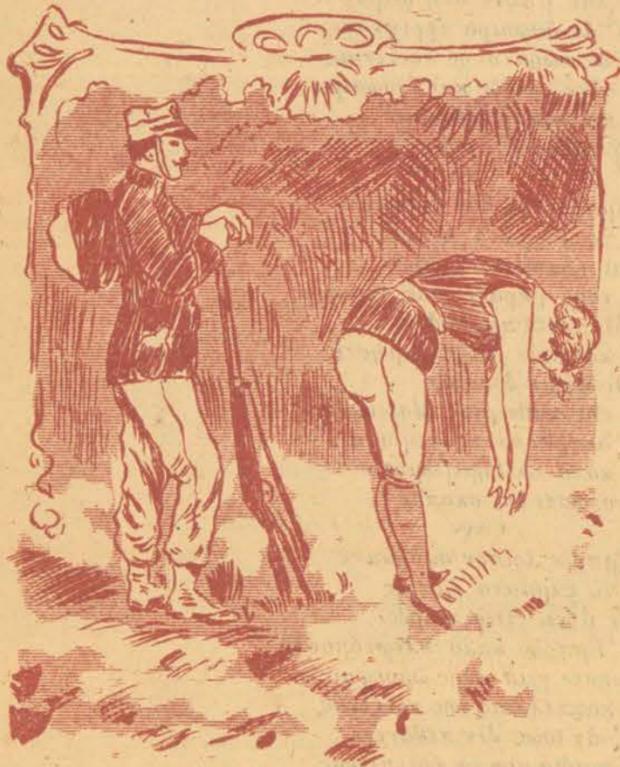
Ἐμπρός λοιπόν σωθήκαμε τὰ ψέμματα ἔμπρός καὶ πλάκωσε ὁ ἐχθρὸς τοὺς γκράδες σας γεμίστε...

Ἐμπρός λοιπόν σωθήκαμε τὰ ψέμματα ἔμπρός δὲν μένει περὶ καιρός. Ἐμπρός καλὰ κλεφτόπουλα ἀφῆστε γιὰ τῆς ὀμορφαις...

ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Η ΚΟΡΗ.— Καλὲ κοιτάξατε μαμά! Τί δυνατὴ καβάλλα ποὺ κάνει!... κοιτᾷτε νὰ τροπήσῃ τὴ σέλα!
Η ΜΑΜΑ.— Μὰ ἐγὼ σοῦ τὸ εἶπα παιδί μου· εἶνε ὁ τελειότερος σύζυγος!

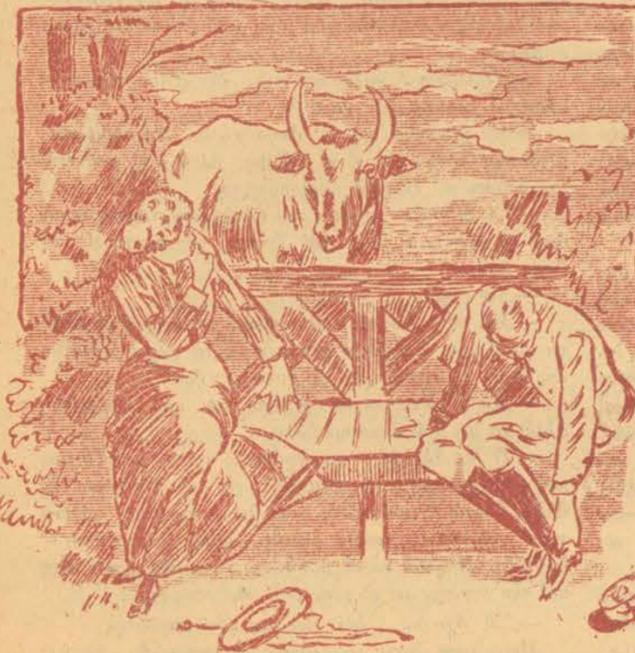
(Στρατιωτικὴ παρῴσκειν τῆς Χώρας).
"Ὅταν θὰ τελειώσουν τὰ γυμνάσια καὶ οἱ ἄνδρες μας θὰ γυμνασθοῦν θανατοῖα, θὰ κάμουν καὶ αἱ γυναῖκες μετ' ἀνδρείας γυμνάσια σιγὰ τῆς... ἀφεδρείας!

— Πρόσεξε, Γιάννη· θὰ καίῃ μετ' τὴ χυλόπηττα καὶ θὰ πείσῃ τὸ κοντάλι σου.
— Ὄ! ἂν ἔχω φᾶν ἐγὼ χυλόπηττες, Κατερίνα μου, ἀμέτρητες· καὶ ὅμως τὸ κοντάλι μου δὲν ἔπαιε ποτέ.

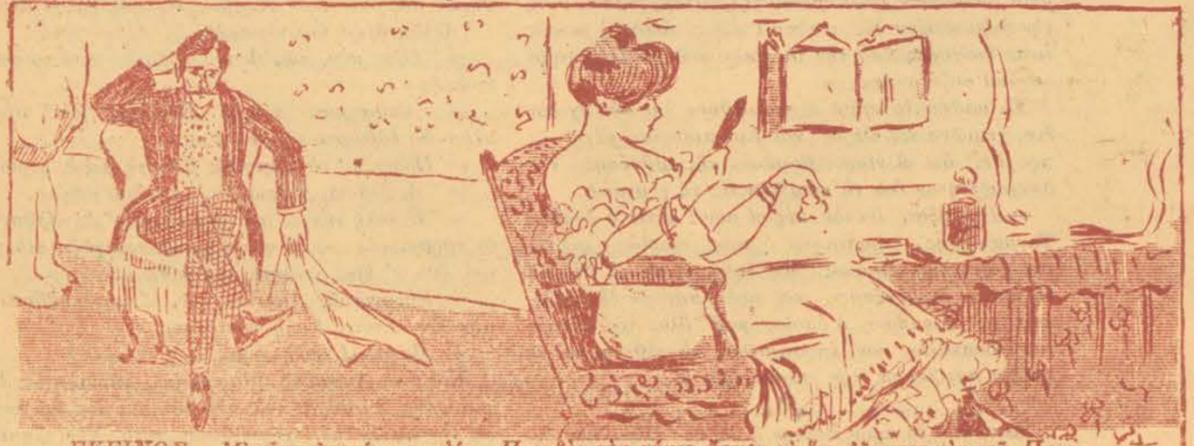
— Μὴ θέλεις νὰ τὸ ἀρνηθῆς, κύριε· σὲ εἶδα μέσα μετ' τὰ μάτια μου ἦσαν γορατιστὸς καὶ ἀκουμφοῦτος τοὺς ὄμους σου ἐπάνω εἰς τὰ πόδια τῆς.
— Ἐ, βλέπεις λοιπὸν ποὺ κάνεις λάθος; Τὸ ἀντίθετον συνέβαινε!...

(* Ἀνοιξιάνικα ἀπρόοπτα)
— Ἄχ!... ἐπέπαιε τὸ αἷμά μου!... ἐτόμισα, πῶς ἦταν ὁ ἄνδρας μου!...

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Ἄχ! σὲ λατρεύω!... ἀγάπησέ με καὶ σὺ!... Δὲν σοῦ φαίνομαι σοσιτὸς ἄνθρωπος Φεντιέ-αἰνὴλ;
ΕΚΕΙΝΗ.— Ἄ, βέβαια... σοσιτὸς φ'ε-ν-τ-ε-σ-ι-έ-ν-λ· δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε περάσῃ τὰ 99 ἔτη!...

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Μὰ εἶσαι ἀνυπόφορη ἄλλον. Προχθὲς τὴν νύκτα ἦσουν μετ' ἐνα ἀξιώματιν τοῦ Πυροβολικοῦ ἀπὸψε μετ' ἄλλον τοῦ Μηχανικοῦ. Μήπως ἦταν ὁ ἴδιος καὶ ἔκαμε μετάρθεσιν;
— Καθόλου ἐγὼ ἔκαμα μετάρθεσιν καὶ ἄλλαξα σ'ὡ μ α.

ΕΚΕΙΝΗ.—'Εάν ήμην στρατιώτης σας mon cher, τί βαθμὸν θέλιετε νὰ εἶχατε ;
 ΕΚΕΙΝΟΣ.—'Εγὼ madame ?... Ἦθελε νὰ ήμουν votre colonel !

ΕΚΕΙΝΗ.—Μὴ προχωρήτε πλέον πᾶς παρακαλῶ βλέπετε διὲς θάραξει ἐμπόδιον, καὶ δὲν ἔχετε τὸ ἄλογο σας νὰ τὸ υπερπηδήσητε.
 ΕΚΕΙΝΟΣ.—'Υπάρχουν ἐμπόδια, ποῦ καρβαλκεύει κάνεις πρῶτα, καὶ ὕστερα τὰ υπερπηδᾷ καὶ ὑπάρχουν ἐμπόδια ποῦ τὰ υπερπηδᾷ πρῶτα, καὶ ὕστερα καρβαλκεύει !

Η δεσποινίς Κ. πρό τῶν μαθητῶν της.
 Ἐργασίη σικρή εἰς τὴν Νεάπολιν καὶ εὐάσκη.

ΑΙ ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ

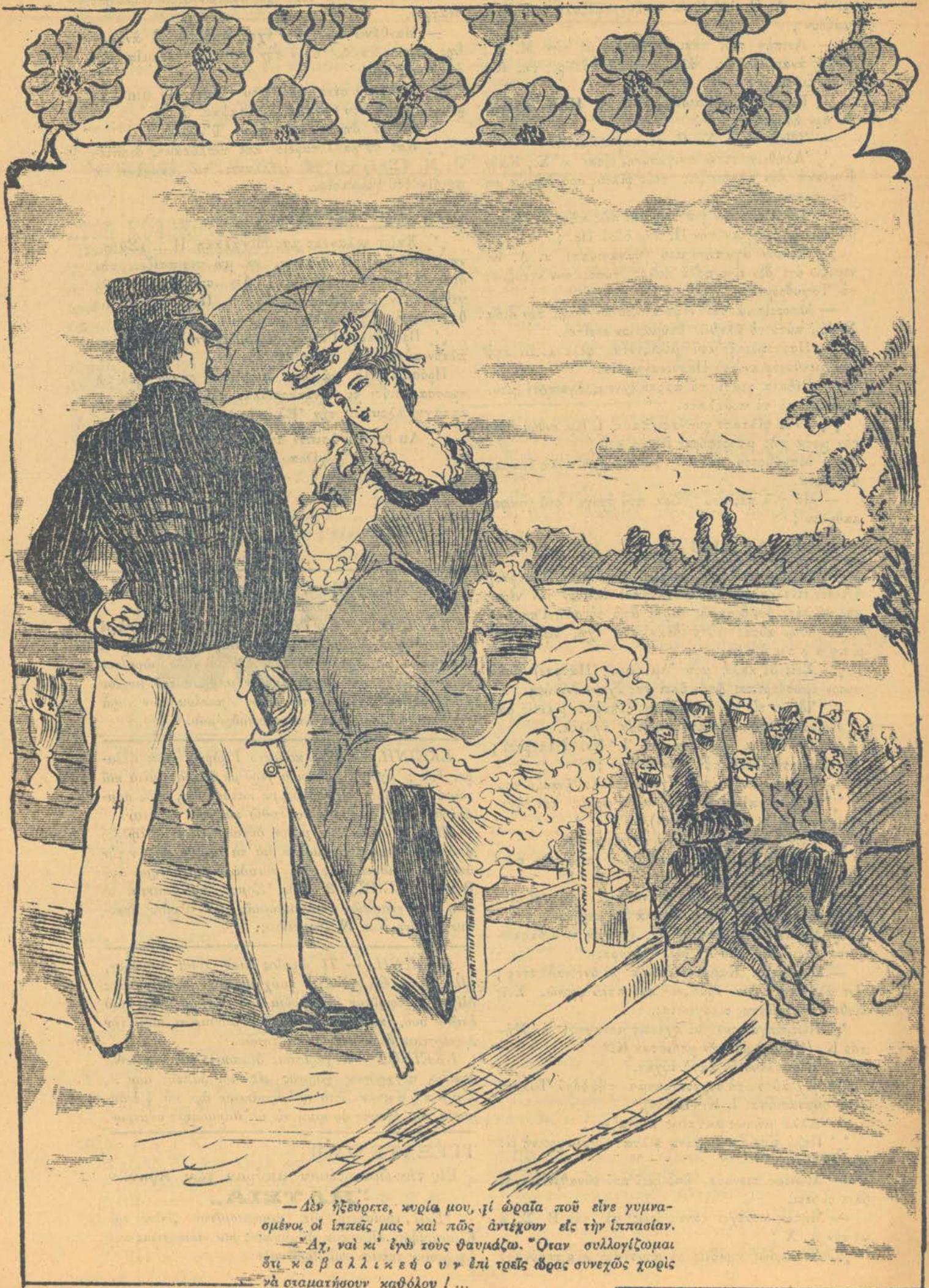

1) — Σ' ἓνα διπλό ποδήλατο Ἐκεῖνος καὶ Ἐκείνη κάθουν ταξεῖδι στὴ γλυκεῖα τοῦ μέλιτος Σελήνης

2) — Μα δὶταν ἡ Σελήνη μὴ σὺν πρώτῳ της τὸ κέρας εἶνε μὲ δύο ποδήλατα μονάχοι τὸ ἑσπέρας.

3) — Καὶ βεβαιῶν στήριγμα ὡς οἱ δύο ἄλλοι εἶνε πλάτης, δὶόταν ἡ Σελήνη μὴ σὺν δύο κέρατά της!

— Δὲν ἤξεύροτε, κυρία μου, γι' ἄραϊα τοῦ εἶνε γυμνα-
σμένοι οἱ ἱππεῖς μας καὶ πῶς ἀντέχουν εἰς τὴν ἱππασίαν.

— Ἀχ, ναὶ καὶ ἐγὼ τοὺς θαυμάζω. Ὅταν συλλογίζωμαι
δι' αὐτὸν ἐπὶ τρεῖς ὥρας συνεχῶς χωρὶς
νᾱ σταματήσουν καθόλου! ...